

S Z A R V A S

T Á R S A D A L M I és S Z É P I R O D A L M I L A P

<p>Szerkesztőség Kényes utca 175. Kiadóhivatal Nagytemető utca 519 szám. Nagy M. könyvnyomda</p>	<p>Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel. Előfizetési ár: Egész évre 5 frt — kr — Félévre 2 frt 50 kr. Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr</p>	<p>Hirdetseket árszabályszerint vétetnek fel. Egyez számok kaphatók. Löwenfeld Soma és Kalmár Dániel Kereskedésében.</p>
---	--	--

A magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj egylete.

A magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egylete a következő felhívást bocsátotta ki, melyet a nagy munkás osztály érdekében célszerűnek látunk egész terjedelmében közölni:

Munkástársak!

A munkásoknak egy, már rég óhajtott intézménye alakult meg a magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egyletében. Az állam a közelmúltban gondoskodott arról, hogy a munkások testi egészségének megóvása lehetőleg biztosított legyen, törvény által tette kötelező a betegsegélyezést. A munkásokat védő törvények, meg vagyunk róla győződve, nem érhetik végüket a kezdetnél, mindazáltal mi, egyszerű munkások, nem várhatjuk azt, míg a törvényhozás segít bajainkon: hanem mi magunknak is, saját érdekünkben, tennünk kell valamint. A betegsegélyezés biztosítása

után első és főkérdés a munkásoknak öregség, munkaképtelenség esetén való segélyezése; meg kell óvni az egész életét terhes munkában töltő munkást attól a keserves kenyértől, mely ostályrésze lesz akkor, ha már nem dolgozhatik. Alkalmat kell nyújtani, hogy gondoskodhassék magamagáról, hogy nyomoráért ne tegyen mást felelőssé. A fiatal több erőt képes kifejteni, ha tudja, hogy öregségének napjai lehetőleg biztosítva vannak, A korosabbak nem rettegnek élni, mert hisz csak tőlük függ, hogy munkaképtelenségek terhes gondjaitól szabaduljanak.

Munkástársak! Ezt megvalósítani tűzte ki célul maga elé a most megalakult egylet, melynek főbb szabályait itt közöljük, s mely egyletnek immár szentesített alapszabályai vannak. Egyedül a munkástársak bölcs belátásától, higgadt gondolkodásától függ, hogy teljesithesse az egylet feladatát, megfelelhessen hogy a maga elé kitűzött célnak mely céljától nem fog értérhetni soha! Ne győzzön a kishitűek félnék lelkületén a felleng-

ző vágy, az ábránd, hanem sorakozzék minyea a természetes fejlődésnek zászlója alá! Csak akkor lesz a munkásokból hatalom, ha lépésről-lépésre segítenek helyzetükön, védik magukat eshetőség ellen, nem pedig ha ideálok után kapkodnak. Legyünk a gyakorlatban mesterek és nem az elméletben!

Munkástársak! Ha biztosítani akarjátok jövőtöket, úgy sorakozzatok zászlónk alá, pártoljátok egyletünket, mely nem egyeseké, hanem az összes hazai munkásoké! Ne tartsanak attól távol kicsinyes dolgok, hanem pártolástokkal tegyétek nagygyá hatalmassá, mert később majd az egylet fog hatalmassá, tenni titeket!

Éljen a Magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egylete!

A választmány megbízásából:

Pákai Gölber Alajos,

tb. elnök

Szikora Zoltán, Katits Antal,

titkár.

elnök.

T Á R C Z A.

Velencei találkozás.

Rajz.
[(Végev.)

Elutazott, anélkül, hogy csak egy tekintetéből is ki engedte volna olvasni távozását.

Nem szerette kitartással, eszményien.

Ily gondolatok közt ült szobájában, míg egy előtte levő lapra tévedt közönyös tekintete.

Fölkapta a lapot s olvasta.

Mohón olvasta, aztán éles sikoltással terült el a szönyegen.

Férje ott találta őt eszméletlen állapotban, ágyba fektette s örködött mellette éjjel nappal.

Pár nap múlva a nő ismét jól érezte magát, mosolygott, enyelgett férjével, együttlétek óta először.

A férj a hetedik égben képzelte magát

Mégis csak meg jön hát lassankint a szerelem.

Oh, tudta ő ezt nagyon jól, hisz nem azért volt ő oly kitanult vén róka, hogy ne ismerné a női szívet.

Ismeri ő ezt a kis nyomorult portékát igen jól!

Amanda, a mint férje magára hagyta, sietve felöltözködött, nyakába veté palastját, fejét fekete csipkekendőbe burkolá, szobaleánya által előrendelteté gondolóját, s a Hôtel de Parisba eveztetett.

Látni akarja, beszélni akar vele először és utoljára.

E pillanatban feledett mindent, csupán az a szegény lázgyötört beteg ifjú képe lebegett előtte.

Mit törődött ő férjével, a ki észre véve neje távozását szintén gondolára ült s követte őt.

Megált a gondola.

Sebesen ment fel a lépcsőkön s Alpári Zoltán után tudakozódott.

I. emelet 25. szám.

Szive hevesen dobogott, a mint az ajtó kilincsére tette kezét.

Néha csend volt a szobában, az ágy

piros bársony mennyezete le volt eresztve oda sietett s szívszorulva huzta félre a függönyt.

Rettenetes látomány.

Zoltán ott fekszik hidegen, dermesztő hidegen, holltra vállva.

Költi, de nem ébred fel többé.

Ráborul az élettelen hullára, siratja meghalt életét.

E perczen lép be a férj, vadul szegezi tekintetét zokogó nejeire, s mialatt az hívja holt kedvesét, ez mint vad állat rohan feléje, s a másik pillanatban már át volt szurva a sokat szenvedett szív!

Az apáca.

(Novellette)

Az irgalmas nénék kórházába, nehéz, ragályos beteget hoztak. A fejedelmű Magdolna testvért bizta meg a beteg ápolásával,

Magdolna szép volt és még nagyon fiatal, alig lehetett húsz éves. Halavány, szomorú arcához jól illett az apácaöltöny. Olyan volt, mint az üvegházi növény mely nem szívja magába a nap éltető melegét; szellő soha nem éri, rövid élete lassú

Fölvilágosítással szívesen szolgál az egyesület titkára Szikora Zoltán, az egyesület helyiségében vasárnap d. e. 10—12, d. u. 2—8 óráig; hétfőn este 7— $\frac{1}{2}$ 9 óráig. Levélbeni tudakozódások, levél bélyeg mellékelésével, a titkár lakására, VIII, Német-utca 19 sz., a czimzandók.

Az egyesület 1893. évi márczius 1-jén kezd meg működését.

Kivonat az alapszabályokból:

1. §. Az egyesület czime: Magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egylete.

2. §. Az egyesület nyelve magyar, székhelye Budapest.

3. §. Az egyesület célja: a) tagjainak rokkantségélyezése és nyugdíjazása, b) egyesületi tagok özvegyeinek segélyezése; c) az egyesületi tagok árváinak gyámolítása.

5. §. Az egyesület a) rendes, b) alapító c) pártoló és d) tiszteletbeli tagokból áll.

6. §. Rendestag lehet minden munkás, kor- és nemkülömböség nélkül, ki ezen egyesület alapszabályaiban foglalt kötelezettségeknek magát aláveti.

7. §. Tagjai lehetnek nemkülömbösön öly egyének is, akik nem a munkás osztályhoz tartoznak, legyenek önálló iparosok, avagy hivatalnokok, vagy bármiféle foglalkozású egyének, ha a 6, 12, 13. §§-okban előírt kötelezettségeknek megfelelnek, szintén nemkülömböség nélkül.

8. Alapító tagok azok, kik az egyesületi alap javára egyszer s mindenkorra legalább 100 frtot adományoznak.

9. §. Pártoló tagok azok, kik az egyesületi alap javára évenként legalább 10 frtnyi összeg befizetésre kötelezik magukat.

10. §. Tiszteletbeli tagok azok, kiket az egyesület körül szerzett érdeméknél fogva a választmány indítványára a közgyűlés ilyenekül megválaszt.

12. §. Minden rendes tag belépésekor egy forint 50 kr. beiratási díjt köteles fizetni.

13. §. Az egyesület tagjai három osztályba osztanak. Az I. osztályban 10 kr. tag-

díjt, a II. osztályban 12 kr. tagdíjt, a III. osztályban 15 kr. tagdíjt fizetnek hetenkint.

17. §. Mindazon rendes tagok, a kik (10 évig 520 befizetett hó) rendszeren teljesítették a befizetéseket, 10 évnek eltelté után, vagyis rendes tagságuknak 11-ik évében rokkant- (nyugdíj)-igényeiknek érvényesítését, a jelen szabályok határozmányi értelmében való megszavazását követelhetik, ha az itt kiltelt 10 évnek betöltése után nem önmaguk által tőlvá és akarva előidézett testi vagy szellemi elgyengültség következtében a további — keresetforrásul szolgáló, iparilag űzött — munkára tökéletesen képtelenné válnak; ezen képtelenség a tisztviselők által kicsendelendő két orvos egyb hangzó két bizonyítványával megerősítendő.

19. §. Az I. osztály tagjai részére heti 6 frt segély, a II. osztály tagjai részére heti 7 frt segély, a III. osztály tagjai részére heti 8 forint 50 kr. rokkant- és nyugdíj-segély állapittatik meg 40 évi tagság után. Tíz év elteltével bekövetkező rokkantság esetén a fonti összegek 70%-a, s minden további évben 1% több segély adatik. Azon esetben, ha az egyesület pénzügyi állapota ezen segélyezéseket nem bírná meg, a választmány az egybehívott közgyűlés megbízása folytán a segélyezést leszállithatja, illetőleg a tagsági illeteket felemelheti. (44. §.)

20. §. Azon rendes tag, a ki 40 éven át teljesítette tagsági kötelezettségeit, további fizetésre nem kötelező és nyugdíjának azonnal élvezetébe léphet.

23. §. Ha valamely tag után árvák nem maradnak hátra. özvegye egyszer s mindenkorra férjének befizetett, kamat nélkül számított, tagilletékének 30%-át kapja végkielégítésül. Ezen segély az özvegynek csak az esetben adatik meg, ha az elhalt férjnek legalább öt év ótatörvényes neje volt.

24. §. A tagot megillető nyugdíj az ő halála után fölosztatik az árvák között s azok a roájok eső részt neveltetési já-

rulekképen mindaddig élvezik míg a fiuk a 13-ik, a leányok a 14 ik életévet be nem töltik.

A választmány február 12-én tartott ülésének határozata értelmében 1893. évi április hó 2-áig bezárólag a beiratási illetek 50 krra szállítatik le.

A beiratások eszközölhetők az egyesület helyiségében, VIII. Rökk Szilárd-utca 23 sz. alatt (Betskey-féle vendéglő) minden vasárnap d. e. 20—12-ig és d. u. 2—4-ig; továbbá hétfőn este 7— $\frac{1}{2}$ 9 óráig.

A 19. §. szerint az I. osztályba tartozó tag (hetenkint 10 kr. illeték mellett) már tíz év után hetenkint 4 frt 20 kr. segélyt kap s a rokkantségély minden további tagsági év után hetenkint hat krral emelkedik, s így pl. a ki 20 évig tagja az egyesületnek, már, hetenkint 4 frt 80 krra, 30 év után pedig 5 frt 40 krra tarthat igényt. A II. osztály tagjai (12 kr. tagdíj mellett) tíz év után hetenkint 4 frt, 90 krt, 20 év 5 frt 60 kr, 30 év után pedig 6 frt 30 kr segélyre tarthatnak igényt. Végre a III. osztály tagjai (15 kr. illeték-mellett) 10 év után hetenkint 5 frt 95 kr. 20 év után 6 frt 80 kr. 30 év után 7 frt 65 kr. és 40 év után 8 frt 50 kr. segélyt ben részesülnek.

H I R E K.

— Tudomásul. Mult számunkban megemlítettük, hogy a kórházapoldai számadásoknál rendellenések fordultak elő. Miután a közönség körében e hírünk alapján azon téves hit uralkodik, hogy a városházán ismét nagyobb mérvű sikkasztásnak jöttek a nyomára, kötelességünknek ismerjük kinyilatkoztatni, hogy sikkasztásról nincs szó, csupán csak a volt kórházi ápoló számadásainál a számlákban találtattak szándéktalan számadási hibák, melyek a községi számvevő által helyre hozattak.

haldoklás. Mennyit szenvedett ez a szegény szív, hány álmatlan éjszakának fájdalmas sohaja, a sokat zaklatot sziv ki-ki törő zokogása hányszor szakasztá meg szük czel-lája siri csendjét, ki tudná megmondani?

De azért nem panaszkodott, nem zúgolódott sorsa ellen.

Hivatásához méltóan türelmes megadással hajtotta fejét sorsának nyomasztó igája alá.

Az eleven virgoncz leánykából mélabús, magába zárkózott nő lett; most is alázatosan, lesütött szemekkel hallgatja a fejedelemasszony rendelkezéseit.

— Menj, leányom, ápolj a beteget keresztényi szeretettel és ne mulasz el forrón imádkozni felgyógyulásáért.

Ezek voltak a zárdafönöknő szavai. Magdolna halkán rebegte, hogy engedelmesskedni fog, azután pedig kezébe vette imádságos könyvét és a kórházba ment.

Lassan nyitotta ki az ajtót, nehogy az alvó betegeket felébressze, és lábujjhegyen lépdelt az új beteg fekvőhelye felé.

* * *

A beteg a fal felé volt fordulva, úgy a

hogy arcát nem lehetett látni — és aludt. Magdolna az ágy melletti székre ült és kinyitotta imádságos könyvét. De nem tudott imádkozni; gondolatai szerteséjjel csapongtak a képzelet végtelen sphaerájában. Elgondolta magában, milyen jó lenne, ha most ő is ilyen haldokló beteg volna — aztán meghalna. A testvérek körülállnák koporsóját, zsolozsmákat énekelnének, koporsója tele volna hintve virágokkal — és ő nyugodtan fájdalom nélkül feküdnék ravatalán.

Oh mily boldogság lehet az, ha nem dobog, ha nem fáj a sziv!

Gondolataiból a beteg nyugtalansága verte fel. Tekintete a beteg szenvedő arcára esett arca visszlett, tekintete merev.

Egykori játszótársra, majd pedig első szerelmének imádtott bálványképe az, a ki most a halállal küzködve fekszik előtte.

Felújul emlékezetében az utolsó óra, melyet együtt töltöttek. Szép holdvilágos őszi est volt. A hold — a szerelmesek és poeták csillágzata — kandi szemekkel kukucskált be a szőlőlevelektől beárnyalt lugasba, a hol ketten ültek. A válás órája volt ez. Kéz a kézben kallgatták egymás

szivdobogását. Annyi mondani valójuk lett volna. de egyikük sem tudott szóhoz jutni. Ha a sziv csordultig megtelik fájdalommal, az ajk néma marad.

A csendet Aladár törte meg:

— Hát nincs menekvés? oh Róza, nem hiszem, hogy atyád oly zsarnok volna. Nem lehet, hogy a zárda falai közé akarjon küldeni, hisz az annyi volna, mintha élve temetne el! De történjék bármi, én hű maradok hozzád, daczolok a sorssal szembeállok mindennel, de enyémnek kell lenned!

Nemes felindulás pirja borítá el az ifjú arcát, megfogta a leány kezét, szivere szoritotta és forró csókot nyomott ajakára. Az első és talán az utolsó csókolt...

A leány a zokogásba tört ki, fájdalmát nem bírta némán elviselni, az ő szive nem volt olyan erős.

A női sziv megkönnyebbül, ha jól kisírhatja magát.

Róza is úgy érezte, mintha könnyekben viselhetné el a csapást, ha könnyeinek szabad folyást enged.

Még egy hosszú, végtelen gyengéd ölelés és a szerelmes pár elvált.

HUMOR. HÁBORÚ és BÉKE.

Regényes opera

2. felvonás.

Személyek:

Férj
Margit

Udvarló
Juczi

I. felvonás.

Udvarló Margit.

— Udvarló: (Margit lábai előtt térdel).

Valamit mondok magának:

Vállaljon el babájának,

Margit: Libeg, lobog erre, arra a kesz-
kenőm csak maga lesz mindig nékem a
szerefőm.

— Udvarló: Te vagy, te vagy kedves
rózsám.

Szemem, lelkem fénye,
Te vagy az én két életem,
Egyetlen reménye.

— Margit: Nem szeretem én az uram,
nem biz én, ha ránézek, keservesen si-
rok én.

— Udvarló: Édesebb a méz a sajtnál,
Hej, ha te egy csókot adnál!

— Margit: Adtam csókot, adok is Akár
tizenhatot is, is, is.

(Csók. Juczi hallgatózik az ajtóban)

Juczi (kint.)

Ármányadta legénykéje,

Mi nem jut még az eszébe,

Jaj lenne, baj lenne,

Ha a ténsúr most hazajönne

— Margit udvarló (együtt): Szeretlek
én egyetlenegy virágom,

Szeretlek, mint senkit e nagy világon.

Udvarló: (óráját nézi, kalapja után
nyúl.)

Isten hozzád édes,

Isten hozzád kedves. — —

— Margit: Ne menj el, maradj itt,
Majd meglátod jobb lesz itt,

— Udvarló: De már aztat nem teszem,
Haza megyek: lefekszem,

Kialuszom magamat szép csendesén.

— Margit: Alig virad már is alkonyúl,

Alig jöttél, már is menned kell...

— Udvarló: Eljőnnék én tihozzátok
egy este,

Ha az urad az ablakon nem lesne
— Margit: Hej, az uram boszorkány,
Az ablakon kukucskál, kukucskál.
Udvarló: (Kifeléindul; magában du-
dolja.)

Még azt mondják, nincs Szegeden bo-
szorkány,

Pedig úgy nő, mint a földből a fűszál,
Engemet is megbűvölt egy boszorkány...
(Férj hirtelen belép. Mind meglepetve
áll. Tableanc.)

Férj, (gyanúsán nevéhez.)
Hallod-e, hallod-e szép violám,

Az arcod, az arcod mért halovány?
— Margit: Kár, kár, kár, kár bántani,
Kár az asszonyt háborgatni.

Mert nem tudja, mely órában,
Reped meg a szive bújában.

— Férj: Hogy így megcsalsz sohse
hittem,

Verjen meghát az úr isten!

— Margit (sirva.) A faluban a leg-
árva, én vagyok...

— Udvarló: Ne sirj rózsám olyan ke-
servesen

Imádkozzál, megsegít az isten.
Férj. (Udvarlóhoz, dühösen.)

Vagyok olyan legény mint te
Vágok olyan rendet, mint te.

Ha nem hiszed, gyere velem,
Fogd meg az én kasza nyelém!

(Udvarló elrohan.)
Margit (férjéhez.)

Majd eljön még az az idő,
Hogy szeretnél engemet,

Hej, de már akkor késő lesz,
Hant borítja szívemet (el.)

Férj (az asztalra könyököl.)
Egy csillag sem ragyog fönn az égen.

Ha nem szeretsz, mért nem mond-
tad régen,

Nem borulna most előttem egész vi-
lág gyászba,

Olyan nagyon, olyan mélyen a szí-
vem sem fájna!

(Csönget Juczi bejön.)
Juczi leányom, eredj le a pinczébe,

Hozzál bort fel a legnagyobb itczébe
(Juczi bort hoz.)

Férj (egyedül.)
Iszogatok, dalolgotok,
Azt mondják hogy korhely vagyok

— A regale ügy. Mint értesültünk a
város és a regale közbirtokossági képv-
selőtestület által kiküldött egzekedő bi-
zottság a kiegyezési módozatokra vonat-
kozólag megállapodásra jutott és így re-
mélhető, hogy a lakosság belbékéjét annyira
felforgatott regale ügy immár megoldást
nyer.

— Az adókiadó bizottságba bizalm
férflakul községünk részéről Huszerl Lipót
és Roszjarovicz János választattak meg.

— Kegydíj. Dentchesmind András
községi elaggott állatorvos számára a kép-
viselőtestület 200 frt kegydíjat szavazott meg.

— Birtoknyilvántartó, A f. hó 1-én
tartott városi tisztújító széken Kelendy
Géza okleveles jegyző a birtoknyilvántar-
tói állásra egyhangulag megválasztott.

— Purim. Az izraeliták farsangja
ma és holnap tartatik.

— Hivatalos eskü. Deutsch Arthur
mérnök-számvevő és Kelendy Géza bir-
toknyilvántartó a hivatalos esküt tegnap
mondották el a tisztújítószék ülésén.

— Békés-Szentandrás. Község képv-
selő testülete f. hó 4-én közgyűlést tart a
következő tárgysorozattal 1. A mult évi
pótköltségvetésre hozott megyei határozat
2. Új községháza építéséről. 3-ik jegyzői
állást rendszersítése A kereseti anóki-
vétési bizottsághoz két bizalmu férfi meg-
választása. 5. A községi számvizsgálók ki-
küldetése.

— Állategésszügy. Kepenyés János
helybeli lakos egy darab tehenén a raga-
dós száj és körömfájás jelentkezvén a já-
rási főszolgabíró szigorú óvintézkedéseket
tett a ragálnak meg csirájában való el-
fújása végett.

— Kinevezés. A járási főszolgabíró
Brachna Pált a szarvasi ipartestületi be-
tegségélyező pénztár ellenőrévé nevezte ki.

Rózát másnap Z.-be vitték az irgal-
mas nénék zárdájába; az ódon épület ne-
héz kapuja becsapódott utánna — és örökre
el lett zárva a világtól. Azóta négy hosszú
év telt el, s már-már azt hitte, hogy el-
feledheti azt, kiért szive oly hévvel lán-
golt élte hasadó hajnalán, és most ime a
sors elébe hozza, hogy felszakítsa a már-
már hegdő sebet.

* * *

Róza, vagy apáca névén: Magdolna
jelenléte nagyon jó hatással volt a betegre.
Az orvosi tudomány, az ifjú erős természete
és főleg Magdolna szeretetteljes, gyengéd
ápolása csakhamar erőhöz juttatták. Rövid
idő múlva már annyira javult egészségi ál-
lapota, hogy orvosi engedély folytán elhagy-
hatta ágyát, és rövid sétát tehetett a szo-
bájában. De még nagyon gyenge volt és
csak Magdolnára támaszkodva járhatott.

Egy ily séta után kimerülten dőlt fek-
vőhelyére; Magdolna mellette ült. Amint
kissé felüdült, felemelkedett s megfogta
Magdolna kezét:

— Rózám!

— Ne szólíts en em Bózának. Nem

vagyok többé az. Róza meghal és csak
Magdolna él.

— Én nem ismerem Magdolnát, én
csak Rózát ismerem és — szeretem! felelt
az ifjú hévvel.

Majd rövid szünet után kérdé:

— Ha felgyógyulok eljössz-e velem?

Itt hagyod-e ezt a hideg bőrtönt, hogy
csak nekem élj?...

Vagy már kihalt szivedből a szere-
lem, s nem szeretsz többé? Lásd, én még
mindig szeretlek. Azt mondják, az idő fe-
ledtet. Nem igaz. Lám én nem feledtelek el,
sőt most még százszor jobban szeretlek,
mint valaha.

Soká beszélt még az ifjú lágyan, su-
sogva...

Magdolna szive összeszerult fájdalmá-
ban, de tudott parancsolni indulatainak,
erősebb volt hite, fogadalma szentebb volt
előtte szerelménél. Aladár rohamosan gyó-
gyult. Alig egy két mulva elhagyhatta a
kórházat.

De Magdolna nem ment vele.

Ott feküdt czellájában lázasan bete-
gen. Buz ó betegápolása, közben Aladártól

megkapta ragályt — és nemsokára betel-
jesült, mit egykor oly forrón kívánt.

Nemsokára meghalt.

A testvérek körülállták koporsóját,
virágokkal hintették be, és zsolozsmákat
énekelték az Urhoz. Ő meg ott feküdt ra-
vatalán nyugodtan, fájdalom nélkül.

Szive, mely annyit szenvedett, nem
dobog, nem fáj többé...

* * *

Harmadnap a temetés után egy két-
ségbeesett férfi zokogott Magdolna sírja
fölött.

— Oh Róza, Róza mért hagytál el.
Mért nem jöttél velem? De megfogadtam,
hogy enyémnek kell lenned, megyek utánad,
hátha megadja a halál, amit az élet meg-
tagadott!?

Egy erős dördülés reszketteté meg a
léget és a hatalmas férfi megszűnt élni
holtteste ráborult a sírra, mintha átakarna
ölelni a benne nyugvót, hogy többé sen-
kise szakítsa el őket egymástól.

L—s J—h.

Szidnak engem, minden rosszat
Rám fognak az emberek,
Pedig én csak csittitgatom,
Hej pedig csak altatgatom
Ezt a szegény szívemet!
(Függöny.)

II. felvonás.

(1 hét mulva; közben párbaj.)

Férj, Margit.

— Férj, Elválták az ujjam, jajide fáj,
Fügefalevelet rakok rá.

— Margit: Fáj a szívem teher nekem
az élet.

Azt sem tudom, ennyi baj közt hogy élek

— Férj: Magasan repül a daru, szé-

pen szól,

Haragszik rám a galambom, mer-

nem szól,

Ne haragudj kis angyalom sokáig,

Tied leszek koporsóm lezártáig.

— Margit: Ha te engem szint'oly hi-

yen szeretnél,

Mélyebb volna nagyobb volna szerel-

münk a tengernél.

(Egyhang az ablak alatt.)

Nem ver meg engem az isten,

Hogy szeretőt mást kerestem,

Te csaltál meg, nem én téged,

Delibáb volt a hűséged!

— Margit: Tele van a kis ablakom

virággal,

Nem törődöm én a világ bajával;

Felfordulhat az a világ éntőllem,

Csak a rózsám ne forduljon el tőlem.

Férj: Ez az én szeretőm, ez a
piczi barna,

Olyan az ajaka mint a piros alma!
— A hang az ablak alatt.

Végig mentem az ormódi temető

Elvesztettem piros bársony keszkenőm,

Piros bársony keszkenőmet nem bánom,

Csak a régi szeretőmet sajnálom

— Férj: Rózsabokor a domb oldalon,

Borulj a vállamra angyalom,

Sujjad a fülembe, hogy szeretsz,

Tudod mily jól esik nekem ez.

— Margit (ráborul.)

Ne haragudj rózsám,

Szívem párja...

— Férj: Megáldott az én istenem,

teremtőm,

Nekem van a legeslegszebb szeretőm,

Hogyha végig megyek vele az utcán,

Irigykedve, bosszankodva néz a falu

szeme rám!

— Férj: Margit (együtt, egymást át-

ölelve.)

Zöld levelű piros retek megérett,

A rózsámmal mint a galamb úgy élek,

Kértem is én a jóságos teremtőt,

Válassza ki a számomra

Az igazi, leghűbb szívű szeretőt!

(Görögtűz. Függöny.)

E—n M—s.

Vasúti menetrend.

Érvényes 1892. október 1-től kezdve.

Szarvas-Mezőtúr.

7401. v. 7413. v.

Szarvas indul: 9:31 d. e. 1:46 d. u.

Mező-Túr érk: 10:20 > 2:32 >

Mezőtúr-Szarvas.

7412. v. 7402. v.

Mező-Túr indul: 12:36 d. u. 5:10 d. u.

Szarvas érk: 1:22 > 5:56 >

Arad-Budapest.

601. gy. 603. sz. 605. sz

Arad ind: 8:20 d. e. 11:18 d. e. 9:05 este

Csaba érk: 9:20 > 12:50 > 10:50 >

> ind: 9:25 > 1:15 d. u. 11:05 éjjel

Mező-Túr érk: 10:29 > 2:42 d. u. 12:49 >

> ind: 10:30 > 2:50 > 12:53 >

Szolnok érk: 11:15 > 4:04 > 2:06 >

> ind: 11:46 > 4:15 > 2:21 >

Budapest érk: 1:50 d. u. 7:25 este 5:50 regge

Budapest-Arad.

602. gy. 604. sz. 606. sz

Budapest ind: 1:55 d. u. 8:10 d. e. 9:30 ese

Szolnok érk: 3:53 > 11:04 > 12:35 éjje

Mező-Túr érk: 4:47 > 12:17 d. u. 2:06 >

> ind: 4:48 > 12:24 > 2:09 >

Csaba érk: 5:52 > 1:48 > 3:33 >

> ind: 5:57 > 2:13 > 3:53 >

Arad érk: 6:57 ese 3:45 > 4:52 reggel

Felelős szerkesztő Mihálfi József

Laptulajdonosok

Sá, szky János és Mihálfi József

Nagy Mihály

KÖNYVNYOMDÁJA

Elvállal mindennemű

Könyvnyomdai munkát

legjutányosabb és legpontosabb

KISZOLGÁLÁS MELLETT!

legizlésesebb kivitelben